
חֲזוֹנִי זָנַב אוֹד

מאת אפרים א. ליסיצקי

חֲזוֹנִי-זָנַב אוֹד פְּלִיט מְדוּרָה,
הָעֵשֶׁן בְּמוֹ אֶפְרִיחַל,
וּמְרָשִׁיף אַחֲרוֹנִי רְשָׁפִים
נִבְלָעִים בְּמֶאֱפֵל לַיִל-
הוּא, דְּעֵכָה לִבַּת הַמְדוּרָה
מִחוּכָה יִדְבֵּר בִּי אֶל-
חֲזוֹנִי-זָנַב אוֹד פְּלִיט מְדוּרָה,
הָעֵשֶׁן בְּמוֹ אֶפְרִיחַל.

חֲלוּמִי-נִסְתָּקֵרֵב אֲשֶׁר צָנַח
וַיִּנָּאֵל בְּעֶפֶר נָדָם,
מִתְגַּלְגַּל בֵּין פְּגָרִים נִטְוָשִׁים
עַל פְּנֵי שְׂדֵה-הַתְּקָרֵב פֶּה וְשֵׁם-
הוּא, נִפְלָה הֵנֵס זֶה הַתְּנוּסָס
נִדְגַל לִי, נֶאֱדָה נָדָם-
חֲלוּמִי-נִסְתָּקֵרֵב אֲשֶׁר צָנַח
וַיִּנָּאֵל בְּעֶפֶר נָדָם.

שִׁירְתִּי-עֵץ הַשִּׁיר אֶת עֲלִיו
וַיִּיבֶשׁ, בְּאֶפֶס לָשָׁד,
וַיִּצָּנַע עֲרִירִי וּמְשֻׁמָּם,
צָנוּם נִזַּע וַחֲשֹׁף שׁוֹךְ וְכֹר-
הוּא, יִבֶּשׁ הָעֵץ, וַצִּפְרָיו
הִתְעוֹפְפוּ מִנּוֹ לָעֵד-
שִׁירְתִּי-עֵץ הַשִּׁיר אֶת עֲלִיו
וַיִּיבֶשׁ בְּאֶפֶס לָשָׁד.